

*Proiect cofinanțat din Fondul Social European - Programul Operațional Capital Uman 2014 – 2020
Axa Prioritară 6: Educație și competențe / Operațiune compozită OS 6.5, 6.6. Îmbunătățirea
competențelor personalului didactic din învățământul preuniversitar în vederea promovării unor servicii
educaționale de calitate orientate pe nevoile elevilor și a unei școli incluzive*

Titlu proiect: „Profesionalizarea carierei didactice - PROF”

Cod proiect: POCU/904/6/25/146587

Beneficiar: Ministerul Educației

Partener 2 - Universitatea Transilvania din Brașov

Perioada de implementare – 1 aprilie 2021 – 31 decembrie 2023

AVIZAT,

Responsabil local partener,

Conf. Univ. Dr. Mihaela VOINEA

Livrabil A 4.3.

Bibliografii relevante în realizarea studiilor privind aplicarea/adaptarea/particularizarea curriculumului revizuit cu focalizare pe copii din medii dezavantajate socioeconomic, din mediul rural

Joyce Epstein este o cunoscută cercetătoare și expertă în educație, specializată în implicarea părinților în educația copiilor lor. Una dintre contribuțiile sale majore este cadrul cunoscut sub numele de "Modelul lui Epstein pentru implicarea părinților".

Acest model a fost dezvoltat de Joyce Epstein în anii '80 și a devenit o modalitate populară de a înțelege și de a promova implicarea părinților în educația copiilor. Modelul lui Epstein pune accent pe implicarea părinților în școală și acasă, iar cercetările sale susțin că o implicare eficientă a părinților poate duce la performanțe academice mai bune, comportament mai bun și o atitudine pozitivă față de școală.

Modelul lui Epstein cuprinde șase tipuri diferite de implicare a părinților:

1. Comunicarea constantă între școală și părinți: Școala trebuie să mențină o comunicare deschisă și constantă cu părinții, informându-i despre progresul copiilor, activități școlare și orice probleme sau îngrijorări.
2. Participarea părinților în școală: Părinții sunt încurajați să se implice activ în viața școlii, participând la evenimente, reuniuni, consilii consultative și alte activități relevante.
3. Sprijinul părinților în educația acasă: Părinții sunt încurajați să ofere sprijin și asistență copiilor lor în educație acasă, prin stabilirea unui mediu de învățare adecvat, acordarea de ajutor la teme și participarea la activități de învățare.
4. Implicarea părinților în decizii școlare: Părinții sunt încurajați să se implice în procesul decizional al școlii, participând la consilii consultative, grupuri de lucru și oferind feedback și sugestii cu privire la politici și programe școlare.
5. Colaborarea între școală și comunitate: Școala trebuie să stabilească parteneriate solide cu comunitatea locală, facilitând colaborarea cu organizații, instituții și resurse externe pentru a sprijini educația copiilor.
6. Implicarea părinților în luarea deciziilor individuale ale copiilor: Părinții sunt încurajați să se implice în luarea deciziilor privind educația copiilor lor, să îi sprijine în stabilirea obiectivelor și să le ofere suport în alegerea cursurilor și a carierelor.

Modelul lui Epstein reprezintă o abordare comprehensivă și integrată a implicării părinților, care promovează parteneriatul între școală, familie și comunitate. Prin implementarea acestui model, școlile pot crea un climat de colaborare și sprijin reciproc între părinți și cadrele didactice, în beneficiul educației copiilor.

Epstein, J. L. (1995). *School/Family/Community Partnerships: Caring for the Children We Share*. *Phi Delta Kappan*, 76(9), 701-712.

Epstein, J. L. (2001). *School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools*. Westview Press.

Epstein, J. L., Sanders, M. G., Simon, B. S., Salinas, K. C., Jansorn, N. R., & Van Voorhis, F. L. (2002). *School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action* (2nd ed.). Corwin Press.

Parteneriatul școală-părinți este recunoscut ca un factor important în educația și dezvoltarea copiilor. Lucrările lui Joyce L. Epstein, precum cele menționate mai sus, au adus o contribuție semnificativă în înțelegerea și promovarea acestui parteneriat.

În lucrarea "School/Family/Community Partnerships: Caring for the Children We Share" (1995), Epstein evidențiază importanța implicării familiilor și comunității în educația copiilor, susținând că aceste relații colaborative pot influența pozitiv succesul academic și dezvoltarea personală a elevilor. Autorul subliniază că parteneriatul școală-părinți nu este doar responsabilitatea școlii, ci implică și angajamentul părinților și al comunității în sprijinirea educației copiilor.

În lucrarea "School, Family, and Community Partnerships: Preparing Educators and Improving Schools" (2001), Epstein subliniază importanța pregătirii educatorilor pentru a dezvolta și menține parteneriate eficiente cu părinții și comunitatea. Autorul argumentează că profesorii și cadrele didactice ar trebui să fie instruiți în abilități de comunicare și colaborare cu părinții, pentru a construi relații de încredere și a lucra împreună în beneficiul copiilor.

În lucrarea "School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action" (2002), Epstein și colaboratorii săi oferă un ghid practic pentru acțiuni concrete în dezvoltarea parteneriatului școală-părinți-comunitate. Ghidul propune diferite strategii și modele de implicare a părinților în viața școlii, cum ar fi participarea la decizii și activități, colaborarea în sprijinirea învățării acasă și comunicarea eficientă între școală și familie.

Aceste lucrări subliniază importanța colaborării dintre școală, părinți și comunitate în promovarea succesului școlar și a dezvoltării copiilor. Prin implicarea activă a părinților în educația copiilor, se pot crea medii favorabile în care elevii să se simtă susținuți și motivați să învețe. De asemenea, parteneriatul școală-părinți poate contribui la creșterea angajamentului părinților față de educația copiilor și la crearea unei legături mai puternice între școală și comunitatea locală.

"School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action" este un ghid valoros care oferă recomandări pentru stabilirea unor parteneriate solide între școală, familie și comunitate. Iată câteva bune practici extrase din acest ghid:

1. Comunicare eficientă: A se asigura că există canale de comunicare deschise și transparente între școală, familii și comunitate. A folosi mijloace variate de comunicare, cum ar fi notițe, e-mailuri, aplicații mobile sau întâlniri personale, pentru a asigura fluxul adecvat de informații.
2. Participarea activă a părinților: A încuraja părinții să se implice activ în educația copiilor lor. A organiza evenimente în școală, cum ar fi seri de informare sau sesiuni de instruire, care să îi implice în procesul de învățare al copiilor.
3. Voluntariat: A încuraja părinții și membrii comunității să se implice în activitățile școlare ca voluntari. Ei pot ajuta la organizarea evenimentelor, pot oferi suport în bibliotecă sau pot colabora cu profesorii în activități specifice.
4. Program de mentorat: A dezvolta programe de mentorat care să conecteze membrii comunității cu elevii. Acest lucru poate spori motivația și încrederea în sine a elevilor și poate facilita o legătură puternică între școală și comunitate.
5. Respectarea diversității culturale: A fi conștienți de diversitatea culturală și lingvistică din comunitatea voastră școlară. A se asigura că toți părinții se simt respectați și incluși și că există resurse disponibile pentru a comunica cu părinții care vorbesc limbi diferite sau au obiceiuri culturale specifice.
6. Colaborare cu comunitatea: A se stabili parteneriate cu organizații din comunitate, precum biblioteci, muzee sau instituții locale de învățământ superior. Aceste parteneriate pot aduce resurse suplimentare și oportunități educaționale pentru elevi.

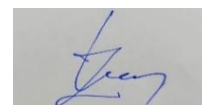
7. Program de orientare școlară și profesională: A se asigura că elevii beneficiază de consiliere și suport în planificarea carierei lor. A implica părinții și membrii comunității în furnizarea de informații și resurse în ceea ce privește oportunitățile educaționale și profesionale disponibile.
8. Evaluare și adaptare continuă: A monitoriza și a evalua eficacitatea parteneriatelor dintre școală, familie și comunitate. A folosi feedbackul primit pentru a îmbunătăți și ajusta strategiile de colaborare.

Acestea sunt doar câteva exemple de bune practici care se pot implementa pentru a dezvolta parteneriate solide între școală, familie și comunitate, bazate pe ghidul "School, Family, and Community Partnerships: Your Handbook for Action".

Elaborat de :

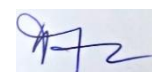
Katalin Zoller,

Expert în implementare curriculară cu abilități TIC

Genoveva Farcaș,

Expert în implementare curriculară cu abilități TIC

Coralia Palade,

Expert în implementare curriculară cu abilități TIC

